

نمونه‌های اخیر این موضوع را می‌توان در واکنش ایران به تعرض پهباد آمریکایی به خاک‌های سرزمین ایران، و همین‌طور ماجرای نفتکش انگلیسی ملاحظه کرد. همان موضوعی که رهبر انقلاب در دیدار هفته‌ی گذشته‌ی خود نیز به این موضوع اشاره کرده و فرموده بودند: «حالا انگلیس خبیث - که واقعاً خُبث او واضح است - دزدی دریایی می‌کند، کشتی ما را در واقع می‌دزدند... البتّه ان‌شاءالله جمهوری اسلامی و عناصر مؤمن آن، این کارها را، این خباثت‌ها را بی‌جواب نمی‌گذارند، در فرصت خود و جای خود پاسخ خواهند داد.» ۹۸/۴/۲۵

رونق تولید

تابلوی سیاسی

انعکاس آخرین تحلیل‌ها و مواضع رسانه‌ها و جریانها

BASIRAT.IR

معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در سپاه / سال ششم / شماره ۸۱۲ / چهارشنبه ۶ شهریور ماه ۱۳۹۸

### حتمی بودن تهدید سیدحسن نصرالله

**فارس:** اسرائیل در سوریه و لبنان تلاش می‌کند آتش جنگ در منطقه را شعله‌ور کند. نخست‌وزیر اسرائیل از هدف قراردادن پایگاه‌های نظامی در جنوب پایتخت سوریه و شهادت حداقل سه نفر خبر داد؛ اتفاقی که ممکن است با پاسخ و انتقام‌گیری منجر شود. حزب‌الله این اقدام را انجام می‌دهد. این اولین بار پس از پیروزی جنگ ۲۰۰۶ است که می‌بینیم دو هواپیما در مسیر خود در لبنان ساقط می‌شوند؛ یکی از آن‌ها در دفتر رسانه‌ای حزب‌الله و دیگری در نزدیکی زیرساخت‌های لبنان. این دشمنی‌های نتانیاهو و اعتراف صریحش بر شلیک موشک و زدن اهدافی از پایگاه‌های نظامی در سوریه و... بر کسی پوشیده نیست. این گونه رفتارهای خشونت‌آمیز و نظامی نتانیاهو به این دلیل است که می‌خواهد از کوتاهی در مسوولیتش و هجمه انتقادات از خود در داخل اسرائیل فرار کند. اینکه می‌گوید نیروهای ایرانی در عمق اراضی اشغالی هستند، اعترافی است بی‌سابقه. این گونه جملات را در حالی عنوان می‌کند که می‌خواهد توجهات را از بار مسوولیتی که بر دوشش است، متوجه امور دیگر کند و به‌نوعی فرار از مسوولیت را در پیش گرفته است تا کمتر با انتقادات از داخل اسرائیل مواجه شود. نتانیاهو از اینکه محور مقاومت در غزه، یمن یا ادلب به پیروزی‌های چشمگیری دست پیدا کردند، ناراحت است؛ به این دلیل که پهپادهایی برای بمباران مقرهای حشدالشعبی در عراق می‌فرستد و می‌گوید نیروهای ایرانی را هدف قرار می‌دهد. او می‌خواهد با این کارش بگوید نیروهای ایرانی در هر جای منطقه که باشند، به آن‌ها حمله می‌شود. باوجوداین، اسرائیل این را فراموش کرده است که نمی‌توان به‌راحتی با قاطعیت و جدیت ژنرال قاسم سلیمانی شوخی کرد یا توانایی‌های او را نادیده گرفت. بازی کردن با چنین مردی آسان نیست و خسارت‌های زیادی به طرف مقابل می‌زند. مرد محور مقاومت اگر تهدیدی بکند، اجراشدنی است.

### توهین ترامپ و ماکرون نتیجه دیپلماسی انفعال

**کیهان:** به فاصله بسیار کوتاهی پس از اظهارات تأمل‌برانگیز روحانی مبنی بر مذاکره با آمریکا، روسای جمهور فرانسه و آمریکا با توهین به استقبال آن رفتند. در همین رابطه «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا در نشست خبری مشترک با «امانوئل ماکرون» همتای فرانسوی در اظهارنظری گستاخانه گفت: رئیس‌جمهور فرانسه من را در جریان جزئیات همه‌گام‌ها گذاشته بود. ایران واقعاً این بخت را دارد که خود را بازسازی کند و به کشوری قدرتمند تبدیل شود؛ ولی حکومت ایران باید دست از تروریسم بردارد!

وی در پاسخ به سؤال یکی از خبرنگاران مبنی بر اینکه «منظور از ملاقات با رئیس‌جمهور ایران در هفته‌های آتی چیست؟» با لحنی گستاخانه گفت: ایران دچار محدودیت در منابع مالی خود شده است و یادتان باشد من چیزی به آنها پرداخت نخواهم کرد. رئیس‌جمهور آمریکا افزود: آنها به ما نیاز دارند نه ما، و اگر قرار ایجاد یک کانال برای فروش محدود نفت تایید شود، این کانال در مدت زمان محدود تعریف خواهد شد و خیلی زود منقضی خواهد شد. توافق قبلی واقعاً مسخره بود، برجام به ایران اجازه ساختن موشک بالستیک می‌داد. ایران سایت‌هایی هسته‌ای داشت که در برجام تحت نظر نبودند. ما باید قراردادی داشته باشیم که این مشکل‌ها را نداشته باشد.

برجام جدید می‌خواهیم!

رئیس‌جمهور فرانسه نیز در نشست خبری مشترک با ترامپ گفت: با ترامپ موافقم که ایران باید به تعهدات خود در برجام پایبند باشد. اکنون هدف اصلی ما این است که اجازه ندهیم ایران به سلاح هسته‌ای دست پیدا کند و نگذاریم که تنش‌ها در منطقه شدت گیرد. رئیس‌جمهور ترامپ صراحتاً اعلام کرده است که ما به توافقی طولانی‌تر نیاز داریم که به ما اجازه دهد بر سایت‌های هسته‌ای بیشتری در ایران نظارت کنیم.

**تغییر موضع روحانی و ظریف:** اظهارات ترامپ و ماکرون به‌حدی توهین‌آمیز بود که موجب تغییر موضع مقامات دولت روحانی درباره مذاکره با آمریکا شد.

در همین رابطه روحانی تصریح کرد: اگر کسی تنها به دنبال عکس گرفتن با حسن روحانی باشد، این امکان‌پذیر نیست، مگر آنکه از تمام تحریم‌های ظالمانه دست بردارند و به حقوق ملت ایران احترام بگذارند که در این صورت شرایط عوض خواهد شد.

روحانی که در روزهای گذشته در اظهارنظری تأمل‌برانگیز گفته بود «اگر من بدانم در جلسه‌ای با کسی ملاقات کنم، منافع ملی تأمین و کشور آبادتر می‌شود، دریغ نخواهم کرد» پس از توهین مقامات آمریکایی و فرانسوی در تغییر موضعی آشکار تأکید کرد که فریب «فتودپلماسی» را نمی‌خورد و بیش از هر چیزی آمریکا باید توبه کند و تمام تحریم‌ها را بردارد. کاخ سفید نیز گفت: برای انجام چه کاری؟ نیم ساعت رفتن به کاخ سفید مشکلات ما را حل نمی‌کند. اگر شما به مهمانی‌ای دعوت شوید که به شما گفته شود «اگر نیایید در آینده از ورود شما به آن شهر ممانعت می‌شود» آیا شما به آن مهمانی می‌روید؟ این یک دعوت نیست بلکه ارباب است.

وزیر امور خارجه اظهار داشت: در ۶ سپتامبر (۱۵ شهریور) مرحله سوم آغاز خواهد شد. اگر ما با اروپا به تفاهم برسیم و طرف اروپایی اجرای آن را آغاز کند ما این گام سوم را بر نمی‌داریم. کارشناسان معتقدند که یکی از دلایل تغییر ادبیات روحانی و ظریف، احتمالاً خبرهایی است که از پاریس دریافت کرده‌اند و آن اینکه ترامپ، حاضر نشده برای صادرات محدود نفت ایران (روزانه ۷۰۰ هزار بشکه) به برخی مشتریان معافیت دهد.

### از متن چه خبر؟

**رسالت:** حاشیه‌ها را به متن ترجیح می‌دهیم؛ این را برخی خوب فهمیده‌اند؛ حاشیه می‌سازند و انصافاً هم استاد تمام اند. نه اینکه متن را ببوشانند، حاشیه را جذاب طراحی می‌کنند تا چشم‌ها به متن دوخته نشود؛ تا غلط‌های فاحش متن را نبینی و سر و صدا نکنی. حاضر است به غلط‌های نیم نمره‌ای حاشیه پردازی و از غلط‌های خانمان برانداز غافل شوی. خانواده‌های بسیاری با موضوع معلولیت و مصائب آن دست و پنجه نرم می‌کنند و روزگار می‌گذرانند. جامعه‌ای که علاوه بر آن که کوچک هم نیست، بسیار آسیب‌پذیر است و جامعه بزرگتری را هم درگیر مسائل معلولیت می‌کند.

در بودجه ۹۸، دو هزار میلیارد تومان برای معلولان در نظر گرفته شده است که احتمالاً طبق روال گذشته، بخش قابل توجهی از آن محقق نمی‌شود و برای جامعه معلولان با هزینه‌های بالای آنها حتی کل این رقم هم گره گشا نیست چه برسد با تأمین ناقص این رقم. کارشناسان ارزیابی می‌کنند که بودجه لازم برای موضوع معلولان، بسیار بیشتر از ۲ هزار میلیارد تومان است. ۲۰۰ هزار تخت ویژه معلولان نیاز داریم درحالی‌که یک هزارم آن موجود است! ویلچر امروز ۱۵ میلیون تومان قیمت دارد و وام خرید آن با زمانی که قیمتش حدود ۳ میلیون تومان بود تغییری نکرده.

چند نفر از تجمعات اعتراضی معلولان خبر دارند؟ چند نفر در آن شرکت کرده‌اند؟ شاید حق باشد که بگوییم معلولان واقعا فراموش شده‌اند، در حالی که بسیاری از مسائلشان بر روی زمین مانده، بسیاری از معابر و وسایل نقلیه برایشان مناسب‌سازی نشده، وام خرید ویلچر و تجهیزات مورد نیازشان، به هیچ وجه پاسخگوی نیازشان نیست و در اعتراض به این مسائل تجمع کرده‌اند، صدای اعتراضشان به گوش مردم و مسئولین نرسیده است، در حالی که برای موضوعات حاشیه‌ای و کم اهمیت، تجمع و سر و صدای زیادی بلند می‌شود. همه این‌ها، نشان دهنده آن است که وقتی حاشیه پررنگ شود، متن گم می‌شود. جامعه و رسانه‌ای که اولویتش جابه‌جا شود، باید هم مسائل معلولان که طاقت بسیاری از خانواده‌ها را طاق کرده، فراموش کند. درست همین چند روز پیش بود که رهبر معظم انقلاب در دیدار با هیئت دولت، از ضرورت پرهیز از حواشی و اولویت‌بندی برای حل مسائل اصلی سخن گفتند، مسائلی که اگر فهرست شوند، حتما مصائب زندگی معلولان یکی از آنهاست، اما در همین چند روز، برخی چنان حاشیه‌سازی کرده‌اند که نه تنها متن، بلکه ضرورت توجه به اصول نیز فراموش شد.

### دوران جدید روحانی

**صبح نو:** از زمان روی کار آمدن حسن روحانی تاکنون سه دوره از آرایش نیروهای سیاسی به واسطه تأثیر سیاست خارجی بر سیاست داخلی قابل شمارش است.

**دوره پیشا‌برجام:** در این دوره شکاف برجامیان/ نابرجامیان شکل گرفت و طیف دل‌واپس به شدت نسبت به توافق بد هشدار داد. این دوره تا پایان تأیید برجام در مجلس و شورای امنیت ادامه داشت.

**دوره اجرای برجام:** در این دوره که تا زمان حضور آمریکا در برجام ادامه داشت، طیف برجامیان دست بالا را در سیاست به دست آورد و در انتخابات‌های ۹۴ و ۹۶ پیروز شد.

**دوره خروج:** این دوره که بعد از بیرون آمدن ترامپ از برجام آغاز شد، دولت را به شدت تحت فشار منتقدان قرار داد. عبور بدنه اصلاحات از روحانی، بزرگ‌ترین نشانه این دوره بود.

**دوره چهارم:** در این دوره که عملاً با تمایل روحانی برای مذاکره با ترامپ آغاز شد، اصلی‌ترین هدف دولت، استفاده از اقتدار نظامی ایران برای فرار از آچمز است. به نظر می‌رسد که مکرون توانسته ترامپ را برای ورود در معادلات سیاست داخلی ایران ترغیب کند. در چنین شرایطی شکل‌گرفتن زیرساخت مذاکره جدید برای احیای برجام در نهایت از اهداف سیاست داخلی اعتدال‌گرایان است که آن را دنبال می‌کنند. روحانی در دوران جدید به دنبال بازیابی خود در سطح بدنه و وارد کردن نظام به یک بازی جدید مذاکره‌ای است. در این میان جریان انقلابی باید در برابر هرگونه دوقطبی‌سازی هوشیار باشد و همچنان به بی‌اعتباری غرب و آمریکا در انجام تعهدات اصرار ورزد و این ادبیات را توسعه دهد که احیای برجام بدون منافع برای ایران بازی در زمین آمریکاست. اکنون وقت گرفتن امتیازهای بزرگ است، نه امتیاز حداقلی. دوران جدید مختصات تازه‌ای دارد. وارد شدن به این دوران، ادبیات و نظریه جدید می‌خواهد.

## لزوم توجه به فوریت‌های کوتاه‌مدت

**دنیای اقتصاد:** اقتصاد ایران که در سال‌های اخیر در اثر استهلاک تدریجی ظرفیت‌های رشد اقتصادی و انباشت عدم تعادل‌های مالی، با عارضه کاهش رشد اقتصادی و افزایش نرخ تورم مواجه شده بود، از سال گذشته ناگهان با تشدید تحریم‌های خارجی و یک شوک برونزای گسترده مواجه شد.

تحریم‌های خارجی را نمی‌توان ریشه اصلی رکود و بی‌ثباتی اقتصاد دانست ولی به‌عنوان یک عامل اثرگذار جدی، موجب تشدید مشکلات اقتصادی شده است. شوک تحریم‌های خارجی به‌واسطه کاهش درآمدهای ارزی، افزایش نااطمینانی و بی‌ثباتی، افزایش موانع بانکی و کاهش تجارت خارجی، اقتصاد کشور را با تنگنای مضاعف و رکود عمیق‌تری مواجه کرده است. در این بین، برخی سیاست‌ها و واکنش‌های دولت نیز به تعمیق بیشتر رکود منجر شده است.

ادامه روند موجود، در یک خط سیر طبیعی منجر به بهبود شرایط و خروج از رکود و بازگشت ثبات نخواهد شد. حتی تداوم برخی سیاست‌های جاری می‌تواند به عمیق‌تر و طولانی‌تر شدن رکود و بی‌ثباتی بیشتر اقتصاد منجر شود. برخی از سیاست‌های فعلی دولت از قبیل توزیع ارز ترجیحی، تعیین سقف قیمتی، تغییرات پی‌درپی مقررات، ممنوعیت‌های صادراتی، الزام بانک‌ها به اعطای تسهیلات تکلیفی یا امهال مطالبات، اغماض نسبت به اضافه‌برداشت بانک‌ها از بانک مرکزی، برداشت ریالی از صندوق توسعه ملی و نظایر آن، موجب عمیق‌تر شدن رکود و افزایش بی‌ثباتی قیمت‌ها خواهد شد. بنابراین لازم است برخی اصلاحات و تغییرات فوری در سیاست‌های جاری رخ دهد.

در کوتاه‌مدت و در افق زمانی یک یا دو سال آینده، هدف‌گذاری رشد اقتصادی بالا و پایدار و حتی انتظار بازگشت به روند بلندمدت رشد اقتصادی، هدف‌گذاری واقع‌بینانه‌ای نخواهد بود. بنابراین در کوتاه‌مدت لازم است تمرکز سیاست‌گذار، معطوف بر دو امر فوری «مدیریت نقدینگی و بازگشت ثبات» و «حفظ سطح تولید و حمایت از بنگاه‌ها» باشد.

در شرایط فعلی، دولت به‌طور جدی باید مانع از بی‌ثباتی بیشتر اقتصاد شود و این امر در گرو آن است که دولت از انتقال مشکلات بودجه‌ای و مشکلات شبکه بانکی به منابع بانک مرکزی ممانعت کند. از طرف دیگر، در شرایط رکود، دولت باید از تشدید مشکلات تولید و تضعیف بیشتر بنگاه‌ها به‌طور جدی اجتناب کند.

لزوم توجه به فوریت‌های کوتاه‌مدت، نباید موجب غفلت سیاست‌گذار نسبت به اولویت‌های بلندمدت و اصلاحات ساختاری در اقتصاد شود. طبیعتاً در افق بلندمدت، بازگشت به روند بلندمدت و دستیابی به رشد اقتصادی پایدار، نیازمند بازسازی ظرفیت‌های رشد اقتصادی و رفع عوامل تخریب‌کننده و تضعیف‌کننده رشد اقتصادی است.

